

gjort, til at Bygningens ydre Dekoration maa blive saaledes, at ikke vort barste Veirig skal kunne faae nogen Indflydelse paa den. Man ser jo nemlig desværrer saa ofte, at der ikke tages saadanne Hensyn, men at Bygningerne inden søie Tid forfalde og kræve meget store Reparationer. Det er ogsaa bedre at undgaa, at de Malerier, der trænge til Plads, skulle henvises til Opbevaring paa det Sted, som min ærede Meningsfælle for Frederiksborg Amts 2den Valgtreds (Hage) nys omtalte, nemlig i Brindsens Palæ ved Frederiksholms Kanal. Det vilde jeg finde mindre heldigt, da jeg ikke finder, at det kan blive en tilstrækkelig værdig Plads for saa god en Malerisamling, og selv om en ny Bygning, der tænkes opført der, eller en ældre Bygning, der restaureres, saavidt muligt beskyttes mod Brandfare, vil jeg ikke finde det saa absolut betryggende, som Tilfældet kan blive ved en ny Bygning paa det Sted, hvor man nu tænker paa at opføre Kunstmuseet. Jeg vilde blot gjerne gjøre et lille Hensnit til de historiske Museer, til Museerne ovehovedet i Sjælland, og jeg vil da i Almindelighed udtale min Paaskjønnelse af, at der stadig ydes Summer her i Folkethinget og af den bevilgende Myndighed til disse Museer, der jo for Provindserne have saa stor Betydning, og specielt villet udtale min Paaskjønnelse af, at man ogsaa nu ved Finantslovens 3die Behandling, hvad Viborg angaar, saaledes som det er opført paa Forslag Nr. 47, er gaaet op til høiere Bevilling, idet der Summen 8,000 Kr. foreslaas forhøiet med 2,000 Kr. Viborg har jo ønsket en endnu høiere Sum, nemlig 12,000 Kr., medens der nu kun foreslaas 10,000, og det vil jo fremkalde nogen Bæmselighed, som Viborgenferne jo, altsaa paa bedste Maade maa se at overvinde, saaledes at de kunne komme igjennem med den mindre Sum. Men jeg kan ikke tilbageholde min Beklagelse over, at det ikke vil stille sig saa heldigt i Nabobyen Randers, hvortil der, som jeg tillod mig at omtale ved 2den Behandling, er ydet en Bevilling af 5,000 Kr., men paa Betingelse af, at den gamle Latinskole skal bibeholdes, og jeg kan ikke godt unblade paany at udhæve, at denne Betingelse vil slaa Bevillingen ihjel, idet Byraadet allerede tidligere har taget Position i denne Sag og ikke er stemt for at bevare den gamle Latinskolebygning, som det anser for at være ogsaa i kulturhistorisk Henseende uden Betydning, foruden at den er saa forfalden, at det vil koste overordentlig Meget at bringe den tilbage til noget Brugbart. Efter den Tid er der erhvervet Tilladelse af

Indenrigsministeriet til dens Nedrivelse, Byraadet har indkjøbt nogle Bygninger, som ere sløfede for at sørge Torvepladsen, og Alt er saaledes lagt til Rette for at komme den gamle Latinskolebygning til Livs og faae større Torveplads. Efter den Tid er der nok kommet nye Byraadsmedlemmer ind i Kommunalbestyrelsen, men Positionen er den samme, man er stadig stemt for at faae Bygningen bort. Jeg vil derfor anbefale det høie Thing, naar man til næste Aar kommer til at forhandle om den tekniske Skole i Randers, da ogsaa at yde Noget til den omtalte historiske Samling, for at man i Randers, som i andre jydste Byer, kan se Museumsopgømsmaalet ordnet paa tilfredsstillende Maade.

Berntsen: Overfor den ærede Rigsdagsmand fra Slagelse, der gjorde nogle Bemærkninger imod, hvad jeg havde anført om Realkolerne, skal jeg tillade mig at bemærke, at min Anke med Hensyn til dette Spørgsmaal slet ikke sigtede paa de private, men derimod udelukkende paa de kommunale Realkoler. Jeg har ikke gjort nogen Indvending imod, at Private anlægge Realkoler paa de forskjellige Steder her i Landet, hvor der maa findes at være Trang dertil, og at de søge at erholde Statsunderstøttelse, skjøndt jeg dog vil sige det ærede Medlem, at jeg ikke har den Tro paa Realkolernes store Betydning for den almindelige Folkeoplysning, som det ærede Medlem har. Jeg nærer nogen Frygt for, at der er en usund Stræben efter den saakaldte Realkoleundervisning og Realkoleexamen, idet jeg tror, at det for den almindelige Befolkning er heldigt og formaalstjenligt i alle Henseender, at man giver den opvøgende Ungdom en Undervisning og Oplysning, der særlig kan komme den til Gode i deres private Stillinger og i det praktiske Liv, som de vælge at indtage i Samfundet. Realkoleexamen giver, som bekendt, kun Afgang til meget saa Stillinger, og jeg er bange for — og tror ikke uden Grund — at der i den opvøgende Ungdom spores en sygelig Tilbøielighed til at stille paa at blive Embedsmænd, medens en stor Mængde vel stammer sig ved at trygle, men gide ikke arbejde. Det er vort Samfund ikke tjent med. Men derimod har jeg rettet Opmærksomheden paa den Feil, som efter min Mening er deri, at man glat væk med rund Haand af Statskassen giver bethdelige Bidrag til de saakaldte kommunale Realkoler og da navnlig, naar der gives til Kjøbstæder, hvor man over disse Skoler forsummer Udviklingen af det kommunale Borgerstole-